

VLAAMS PARLEMENT

ZITTING 1995-1996

OPENBARE COMMISSIEVERGADERING

HANDELINGEN

COMMISSIE VOOR RUIMTELIJKE ORDENING, OPENBARE WERKEN
EN VERVOER

VERGADERING VAN DONDERDAG 27 JUNI 1996

Interpellatie van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de toepassing van de taalwetgeving bij De Lijn
Met redenen omklede motie

VOORZITTER : De heer Jaak Gabriels

– *De interpellatie wordt gehouden om 14.04 uur.*

Interpellatie van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de toepassing van de taalwetgeving bij De Lijn

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Van Nieuwenhuysen tot de heer Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de toepassing van de taalwetgeving bij De Lijn.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik kom terug op een onderwerp dat al werd aangesneden in een actuele vraag van de heer Huybrechts. Ik wil het nog even hebben over uw antwoord, niet zozeer over het onderwerp van de vraag, maar wel over een ander aspect. De actuele vraag handelde over de aanwerving via de VDAB van toezichters voor de pre-metro in Antwerpen. Naast de kennis van het Nederlands, werd ook kennis van het Arabisch en het Berbers gevraagd.

De discussie naar aanleiding van deze actuele vraag, was vooral gericht op de vraag of de Vlaamse kandidaat-werknemers hierdoor al dan niet werden gediscrimineerd. De ingenomen standpunten zijn duidelijk : u vindt van niet, wij vinden van wel. De bevolking zal moeten oordelen.

Ik maak me wel ongerust over de lichtvaardigheid waarmee de bepalingen van de taalwetgeving met voeten worden getreden. De VDAB zei dat alles in orde was. Deze VDAB, die blijkbaar zo goed op de hoogte is van de taalwetgeving, plaatste echter Engelstalige personeelsadvertenties in de kranten op een ogenblik dat het decreet over taalgebruik bij personeelsadvertenties nog geldig was. Ik plaats dan ook grote vraagtekens bij de kennis over de taalwetgeving van de VDAB. De taalwetgeving zegt dat de taal van de streek moet worden gebruikt met betrek-

king tot het publiek. In Antwerpen is dat nog steeds het Nederlands. De vereiste dat de toezichters andere talen dan het Nederlands moeten kennen wordt verantwoord met het argument dat de toezichters met een deel van het publiek moeten kunnen converseren in een andere taal. Ik citeer uit het antwoord van de minister : voor een vlotte communicatie met de metrogebruikers. Einde citaat. Zijn de metrogebruikers van vreemde oorsprong in Antwerpen dan zo weinig geïntegreerd dat ze geen Nederlands kennen ? Ik hoor nochtans regelmatig zeggen dat sommige van deze mensen beter Nederlands spreken dan de autochtonen. Wat is dan de reden van dit alles ?

Ik maak me vooral zorgen over de gevolgen van het goedkeuren van deze redenering. Hoe kunt u dan nog verantwoord worden dat de Franstaligen in Vlaams-Brabant niet over dezelfde rechten beschikken ? Het zijn dan niet alleen de Berbers en de Arabische inwijkelingen die voorrechten kunnen opeisen, maar ook de Franstaligen in Vlaams-Brabant. Als dat niet het geval zou zijn, vrees ik dat we moeten spreken over discriminatie. Is het de bedoeling om oogluikend toe te staan dat men ook in Vlaams-Brabant het personeel kennis van het Frans vraagt en misschien ook nog van het Engels voor de trajecten langs Overijse, Tervuren of Hoeilaart ? Of misschien wel kennis van het Duits, meerdere mogelijkheden staan dan open.

Uit het verleden blijkt dat De Lijn het niet zo nauw neemt met de taalwetgeving. Er werden al een aantal schriftelijke vragen gesteld, waarin werd gewezen op overtreding van de taalwetgeving door De Lijn : tweetalige uurroosters in Overijse, Franstalige publikaties die op trajecten in Vlaams-Brabant worden verspreid, Franstalige publiciteit, enzovoort. Uw voorganger heeft toen telkens opnieuw De Lijn tot de orde geroepen. Ik hoop dat ook u de aandacht niet laat verslappen. Anders snap ik niet wat de zin is van de aangekondigde actie van de Vlaamse regering, die erop gericht zou zijn om het Vlaamse karakter van de Vlaamse rand rond Brussel te bewaren.

Het plan van de minister-president heb ik gisteren in handen gekregen. Hierin wordt aangekondigd dat men con-

Van Nieuwenhuysen

creet zou toekijken op de naleving van de wetgeving. Ik wil de verzekering van de minister krijgen dat de taalwetgeving altijd en overal zal worden nageleefd en dat aan het personeel wordt duidelijk gemaakt dat de enige communicatietaal in Vlaanderen het Nederlands is, zeker in Vlaams-Brabant.

Ik wil nu al aankondigen dat ik over deze problematiek een motie zal indienen.

De voorzitter : Minister Baldewijns heeft het woord.

Minister Eddy Baldewijns : Ik ben verrast door de laatste zin van de heer Van Nieuwenhuysen. Ik vraag me af of het zin heeft dat ik antwoord, vermits hij hoe dan ook, of ik hem nu kan overtuigen of niet, een motie zal indienen.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de minister, hoewel uw antwoord me misschien voldoening zal geven, wil ik dit ook nog eens door de andere parlementsleden laten bekrachtigen.

Minister Eddy Baldewijns : Ja, maar psychologisch gezien ligt het moeilijk om een motie in te trekken.

Zoals u weet, heeft de heer Huybrechts over deze materie al een actuele vraag gesteld in de plenaire vergadering. De Vlaamse Vervoermaatschappij is een overheidsbedrijf met een statuut sui generis. Dit eigen statuut is terug te vinden in het oprichtingsdecreet van de VVM en houdt onder meer in dat het bepalen van haar personeelsreglementering tot de exclusieve bevoegdheid behoort van de raad van bestuur, die daarbij rekening houdt met de collectieve arbeidsovereenkomsten die in het bevoegde paritaire subcomité worden gesloten. Deze autonomie van de VVM betekent natuurlijk niet dat de voogdijoverheid geen toezicht of controle zou uitoefenen, maar enkel dat die controle zich tot de conformiteit van de totale personeelsreglementering met de vigerende wetgeving beperkt. In het geval van de aanwerving van de metrotoezichters, waarover het hier duidelijk gaat, wijst u er zelf op dat ze over de kennis van het Arabisch en het Berbers dienen te beschikken. Vragen dat kandidaat-personeelsleden over een specifieke kennis beschikken, is een normaal gegeven bij het aanwervingsproces en is toegelaten door artikel 4, paragraaf 4, laatste lid van het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen, die bepalen dat de werkgever de meertaligheid van de sollicitant kan eisen en de kennis van andere talen bij sollicitanten kan toetsen tijdens de selectieperiode. De handelswijze van de VVM is dus conform de taalwetgeving, vermits de voertaal van al haar personeelsleden het Nederlands is en blijft.

Mijnheer Van Nieuwenhuysen, aangaande de opmerkingen die u over de metrotoezichters hebt gemaakt, merk ik op dat de VVM ook in het verleden specifieke taalkennis heeft geëist, onder andere voor de diensten die met internationale betrekkingen te maken hebben. Het is dus geen nieuw gegeven op zich. In verband met een zeer specifieke aanklacht omtrent de publikaties die zouden zijn verspreid, bevestig ik u dat ik, net als mijn voorganger, een rechtzetting heb laten doorvoeren.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de minister, ik ben niet helemaal tevreden met uw antwoord. Het is juist dat men bij de recrutering van personeel taalvereisten kan stellen. Daarmee heb ik geen probleem. Maar de autonomie van De Lijn impliceert niet dat deze maatschappij zich aan de taalwetgeving kan onttrekken. Als men voor Antwerpen mensen vraagt met kennis van vreemde talen, teneinde een vlotte communicatie met de metrogebruiker mogelijk te maken, dan zeg ik dat in dit specifieke geval de taalwetgeving wordt overtreden. Want het personeel van De Lijn wordt geacht om in Antwerpen – en in heel Vlaanderen – zich uitsluitend in het Nederlands tot het publiek te richten. Dat is het voorwerp van mijn zorg.

De voorzitter : Minister Baldewijns heeft het woord.

Minister Eddy Baldewijns : Ik wil hierover nog een zinnetje kwijt, mijnheer de voorzitter. De voertaal bij De Lijn is en blijft het Nederlands.

Met redenen omklede motie

De voorzitter : Door de heer Van Nieuwenhuysen werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie ingediend. Ze zal worden gedrukt en rondgedeeld.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering uitspreken.

Het incident is gesloten.

Wij gaan verder in besloten vergadering.

[...]

– *De vergadering wordt gesloten om 17.00 uur.*